

MIGNONA

Quoniam tandem abutere, Catilina, patientia nostra
 furor iste tuus nos eludet? quem ad finem sese effu-
 dacia? nihilne te nocturnum praesidium Palatii, ni-
 hil timor populi, nihil concursus bonorum omni-
 natissimus habendi senatus locus, nihil horum ora-
 runt? Patere tua consilia non sentis? constrictan-
 rum conscientia teneri conjunctionem tuam non vi-
 des? quid superiore nocte egeris, ubi fueris, quos
 consilii ceperis, quem nostrum ignorare arbitrar-
 moris? Senatus haec intelligit, consul videt: hic
 vit? immo vero etiam in senatum venit: sit publici
 notat et designat oculis ad caedem unanquemque
 tem, viri fortes, satisfacere reipublice videmur.
 ac tela vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci, ju-
 pridem oportebat: in te conferri pestem istam, qui
 iudiciu machinaris. An vero vir amplissimus, P. Se-
 ximus, Tib. Gracchum, modiciter labefactante
 on, prius interfecti. Catilinam vero, orbem
 incendiis vastare cupientem, nos consules per-
 nimis antiqua praetero, quod Q. Servilius Ahala

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATE
 ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC FAC

TORINO